

opusdei.org

Prelatens brev (oktober 2010)

Opus Deis prelat talar i detta brev om skyddsänglarna som Kyrkan firar den 2 oktober, dagen då man också kommer ihåg Opus Deis grundande.

2010-10-16

Mina kära: må Jesus bevara mina döttrar och söner!

Hjärtat brister ut i jubel över tanken på vår Faders glädje den andra oktober 1928. Låt oss förena oss med hans bön på knä som kom från

hjärtat inför det förtroende som himlen visade honom och låt oss ofta varje dag tänka på det faktum att även vi innefattades av Guds uppenbarelse till den helige Josemaría.

Prisa Herren, ni hans änglar, lovsjung och upphöj honom i evighet.^[1] Med dessa ord i den heliga Skrift inleds morgondagens mässa, de heliga skyddsänglarnas minnesdag, och de bör genljuda högt i Opus Deis kvinnor och män. De kan tjäna som kanal för att höja vår tacksägelse till Gud på denna nya årsdag av grundandet, ty, som vår Fader underströk, ***det var inte någon slump att Gud väckte sitt Verk till liv på den dag då Kyrkan firar dem (...). Vi är skyldiga dem mycket mer än ni tror.***^[2] Med glädje påminner jag er att den helige Josemaría ofta, och rent konkret i Argentina, i La Chacra, föreslog för oss att när vi gick in i kapellet visa

vår tacksamhet till änglarna för att de ständigt uppvaktar Herren i Eukaristin.

Tänk på att vördnaden till änglarna är djupt rotad i Kyrkan. Man skulle kunna säga att det nästan inte finns någon sida i den heliga Skrift, både i Gamla och Nya testamentet, där dessa rent andliga varelser inte förekommer, vilka åtnjuter den eviga saligheten och står till förfogande för Guds planer.[3] I en av sina katekesundervisningar underströk Johannes Paulus II att om man förnekade deras existens skulle man bli tvingad att omarbета den heliga Skrift grundligt samt hela frälsningshistorien,[4] och man skulle ta grundligt miste.

Morgondagens högtid erbjuder oss tillfället att umgås mer med dessa himmelska varelser och framför allt tänka på att de är Guds varelser och att endast Jesus Kristus är

mittpunkten i änglarnas värld och hela universum. Kristi, det inkarnerade Ordets, främsta ställning i skapelsen är en av grundpelarna i den katolska tron. *I honom skapades allt i himlen och på jorden, synligt och osynligt, troner och herravälden, härskare och makter; allt är skapat genom honom och till honom.*^[5] **Vad är en ängel?** frågade sig påven Benedikt XVI. Han svarade: **Den heliga Skrift och Kyrkans tradition får oss att upptäcka två aspekter. Dels är ängeln en varelse som är i Guds närvaro och är inriktad på Gud med hela sitt väsen. Ärkeänglarnas tre namn slutar på "El", vilket betyder "Gud". Gud är inskriven i deras namn, i deras väsen. Deras sanna väsen är att vara till i honom och för honom.**^[6]

Dessa yttranden framhäver att änglarnas viktigaste uppdrag är att tillbe den heliga Treenigheten, att

ständigt frambära en
tacksägelsehymn till Skaparen som
är Herre över allt det skapade, det
synliga och det osynliga. Såväl änglar
som människor har skapats för
samma ändamål. De har redan nått
det, vi är på väg. Av denna anledning
är det mycket lägligt att räkna med
deras hjälp för att lära oss att gå den
väg som leder till himlen. ***Jag ber
och anropar änglarna varje dag,***
sade vår Fader vid ett tillfälle, ***och
jag ber om mina barns
skyddsänglars förbön, så att vi
alla förmår uppvakta vår Gud. På
detta sätt kommer vi att vara
ivriga, människor som är
bestämda att förmedla trösten i
Guds lära till människorna.***[7]

Den helige Josemaría uppmanade oss
att, efter att ha bett om Guds Moders
och den helige Josefs förböner, åkalla
änglarna då vi börjar vår stilla bön
varje dag. Med vilken vördnad
vänder vi oss till dem? Hur säkra är

vi på att de hör oss? Särskilt med tanke på det eukaristiska firandet sade vår Fader: ***jag applåderar och lovsjunger tillsammans med änglarna. Det är inte svårt, för jag vet att jag är omgiven av dem när jag firar den heliga Mässan. De tillber Treenigheten.***^[8] Vi kan efterlikna den helige Josemaría även när vi besöker Jesus i tabernaklet och kanske inte vet hur vi skall hälsa på honom eller hur vi skall visa honom vår tacksamhet eller tillbedjan. ***När jag går in i kapellet***, anförtrorde han åt oss, ***drar jag mig inte för att säga till Herren: Jesus, jag älskar dig. Jag lovprisar Fadern, Sonen och den helige Ande (...). Och jag kommer ihåg att hälsa på änglarna som vakar över tabernaklet i en vaka av kärlek, tillbedjan och gottgörelse genom att uppvakta vår Herre i sakramentet. Jag tackar dem för att de är där hela dagen och hela natten eftersom jag inte kan göra***

det mer än med hjärtat: Tack, heliga änglar som uppvaktar och alltid håller Jesus sällskap i den heliga Eukaristin![9] Jag föreslår er att ni dag efter dag främjar önskan att förena er med vår Faders bön den andra oktober 1928. Må inte den tacksamma och ansvarsfulla dialogen som vår Fader förde avmattas i oss.

Eftersom de är stora tillbedjare av den heliga Treenigheten kan de på ett fullkomligt sätt uppfylla **den andra aspekten som kännetecknar änglarna: de är Guds budbärare. De leder människor till Gud, öppnar upp himlen och på detta sätt även jorden. Just eftersom de är i Guds närvaro kan de även vara mycket nära människan.**[10] Jesus Kristus uppenbarade detta för oss då han talade om Gud Faderns kärlek till sina barn och för dem som gör sig som barn och sade:*Se till att ni inte föraktar någon enda av dessa små.*

Jag säger er att deras änglar i himlen alltid ser min himmelske Faders ansikte.[11]

Med denna och andra inspirerade texter som grund, lär Kyrkan att ”under hela sitt liv, från tillblivelse till död, är människan omgiven av deras omsorg och förbön”.[12] Hon gör även det uttalandet till sitt, som ofta förekommer i kyrkofädernas skrifter: ”Varje troende människa har vid sin sida en ängel som beskyddare och herde för att styra hennes liv”.[13] Bland de himmelska varelserna har Gud placerat skyddsänglarna vid varje mans och kvinnas sida. De är våra nära vänner och bundsförvanter i den kamp som vi, som Skriften hävdar, för mot djävulens fällor. *Ty det är inte mot varelser av kött och blod vi har att kämpa utan mot härskarna, mot makterna, mot herrarna över denna mörkrets värld, mot ondskans andekrafter i himlarymderna.*[14] Vår

Fader uttrycker denna lära på ett kärnfullt sätt: ***Vänd dig i prövningens stund till din skyddsängel, så kommer han att skydda dig mot djävulen och skänka dig heliga ingivelser.***[15]

En kristen författare från 100-talet ger några ledtrådar till hur vi kan känna igen de goda änglarnas ingivelser och skilja dem från de onda änglarnas. ”Rättfärdighetens ängel – skriver han – är fin, försynt, mild och stilla. När denne stiger upp i ditt hjärta talar han strax med dig om rättfärdighet, kyskheter, helighet och självtukt och varje gott verk och varje härliga dygd. När allt detta stiger upp i ditt hjärta, så må du veta att rättfärdighetens ängel är med dig. Detta är alltså ett verk av rättfärdighetens ängel. Tro på honom och hans verk.”[16]

Kampen mellan det goda och det onda – ett sorligt arv efter arvsyndens

– är något beständigt i människans liv på jorden. Det är därför logiskt att vi, som en gammal bön säger, vänder oss till skyddsänglarna: *Sancti Angeli Custodes nostri, defendite nos in proelio ut non pereamus in tremendo iudicio*; heliga skyddsänglar, försvara oss i kampen, så att vi inte förgår i den fruktansvärda domen.

Sedan han var mycket ung, närde vår grundare en djup vördnad för änglarna och särskilt för sin egen skyddsängel. Efteråt, alltifrån Opus Deis grundande, svämmar hans livs historia över av detaljer där hans starka och tillitsfulla andakt till dessa Guds tillbedjare, goda följeslagare på vägen till himlen. Även i hans skrifter finns otaliga hänvisningar till änglarnas tjänst till förmån för människorna, eftersom, som Skriften visar, *är inte änglarna andar i Guds tjänst, sända att tjäna dem som skall få sin del av frälsningen?*^[17] Så stor var hans tro på änglarnas ingripande

att han lärde oss att tänka på dem som viktiga bundsförvanter i det apostoliska arbetet. ***Se till att bli vän med skyddsängeln till den som du vill vinna för ditt apostolat.***

Han är alltid en god

”medbrottsling”, skrev han i Vägen[18]. På ett annat ställe när han tänkte på att den miljö vi rör oss i på grund av yrkesmässiga, sociala och andra skäl ofta befinner sig långt från Gud försäkrade han: Finns det många tillfällen att gå vilse i den där miljön? Nåväl. Finns det inte även skyddsänglar?[19]

Klockornas klämtningar från kyrkan av Vår Fru av änglarna, som aldrig slocknade i vår Faders öron, bör genljuda i våra öron som en påminnelse om att hela vårt liv skall vara en tillbedjan till Gud tillsammans med jungfru Maria, med änglarna och hela den segrande Kyrkan.

Vår Fader närde också ett
vänskapligt umgänge med den
ärkeängel som, enligt vissa
kyrkofäder, bistår varje präst i hans
prästerliga uppgifter. ***Det är mycket
troligt, sade han vid ett tillfälle, det
som påstås att präster har en
ängel som har i särskild uppgift
att hjälpa honom. Men för många,
våldigt många år sedan, läste jag
att varje präst även har en
prästerlig ärkeängel, och jag blev
rörd av detta. Jag har gjort ett
slags rimmat verspartill min
bönesuck, och upprepar den till
min ärkeängel på morgonen och
på kvällen. Ibland har jag tänkt
att jag inte kan ha denna tro utan
anledning, för att en kyrkofader,
vars namn jag inte ens kommer
ihåg, har skrivit det. Då tänker jag
på Gud min Faders godhet och jag
är säker på att om jag ber till min
prästerliga ärkeängel, även om jag
inte skulle ha någon, så kommer
Herren att ge mig en för att min***

bön och min andakt skall ha en grund.[20]

Låt oss ofta kvarhålla oss vid denna och andra läror om de heliga änglarna, och låt oss anstränga oss för att sätta dem i verket, var och en på sitt sätt. Låt oss be dem om hjälp på ett personligt och tillitsfullt sätt. Inre svårigheter som verkar oövervinnerliga, yttre hinder som liknar verkliga murar kommer att övervinnas med dessa mäktiga vänners bistånd åt vars beskydd Herren har anförtrott oss. Men det är nödvändigt, som vår grundare visade genom att dricka ur Kyrkans andliga traditions källor, att befästa en äkta vänskap med vår skyddsängel och med de andras som vi riktar oss till i vårt apostolat. ***Skyddsängeln är nämligen en himmelsk furste som Herren har satt vid vår sida för att vaka över och hjälpa oss, för att uppmuntra oss i vår ångest, för att le åt oss i vår sorg,***

*för att ta tag i oss om vi är på väg
att ramla och så hålla oss på
fötter.[21]*

En annan tanke, som, den helige
Josemaría skrev ner i *Plogfåran*, är
mycket trösterik: ***Skyddsängeln
följer alltid med oss som vårt
främsta vittne. Han kommer att
vara den som i din personliga dom
kommer att påminna om de
ömhetsbetygelser som du har visat
vår Herre under ditt liv. Och inte
bara det: när du känner dig
förlorad till följd av fiendens
fruktansvärda anklagelser,
kommer din ängel att föra fram
alla ditt hjärtas innerligaste
impulser - som du kanske själv har
glömt - alla de kärleksbetygelser
som du har ägnat Gud Fader, Gud
Son, Gud helig Ande. Glöm därför
aldrig din skyddsängel, denne
himmelske Prins kommer inte att
överge dig nu, och heller inte i det
avgörande ögonblicket.[22]***

I vår andliga kamp och i apostolatet kan vi alltid räkna med änglarnas drottningens intresse och beskydd. Denna månad firas en av hennes högtider som kallas Vår Fru av Rosenkransen. Denna marianska andaktsövning är ett **mäktigt vapen**^[23] i alla strider för Guds ära och människornas frälsning. Jag hoppas att det fromma bedjandet av denna bön växer med särskilt tillgivenhet dessa kommande veckor, i övertygelsen att vår Moder i himmelen kommer att överträffa sig själv och utverka många nådegåvor av sin Son längs det marianska år som vi firar.

Som avslutning vill jag påminna er om att den sjätte oktober infaller årsdagen av vår Faders helgonförklaring. Låt oss be Herren om att han genom den helige Josemarías förbön låter den övernaturliga glädje som överväldigade oss denna dag och den

uppmuntran till helgelse som vi fick då förbli levande och kraftfull i hans döttrar och söner i Opus Dei och i alla personer som närmar sig Verket. Jag erkänner att jag varje dag vänder mig till den helige Josemaría så att det namn – *det vanliga livets helgon* – som Guds tjänare Johannes Paulus II[24] gav honom skall vara mycket synligt i var och en av oss. Man kan förklara det på detta sätt: den helige Josemaría är det helgon som bistår oss i alla omständigheter under dagen. Låt oss mer utnyttja detta ”jobb” som han har; han som älskar oss mycket, mycket, men som vill att vi skall vara heliga.

Varje månad finns det verkligen många högtider i Kyrkan och många historiska händelser i Verket: se över dem, så att vårt dagliga *serviam!* blir mycket generöst.

Med all sin tillgivenhet välsignar er
er Fader

+Javier

Rom den 1 oktober 2010

[1] Dan 3:59.

[2] Den helige Josemaría,
Anteckningar tagna under en familje
sammankomst, 24/12 1963.

[3] Jfr *Katolska kyrkans katekes*, nr
331-333.

[4] Jfr Johannes Paulus II, Tal vid den
allmänna audiensen, 9/7 1986.

[5] Kol 1:16.

[6] Benedikt XVI, Predikan 29/9 2007.

[7] Den helige Josemaría,
Anteckningar tagna under en
familjesammankomst, oktober 1972.

[8] Den helige Josemaría, *När Kristus
går förbi*, nr 89.

[9] Den helige Josemaría,
Anteckningar tagna under en
familjesammankomst, 6/1 1972.

[10] Benedikt XVI, Predikan 29/9
2007..

[11] Matt 18:10.

[12] *Katolska kyrkans katekes*, nr 336.

[13] Basilios, *Adversus Eunomium*, 3,
1: PG 29, 656B.

[14] Ef 6:12.

[15] Den helige Josemaría, *Vägen*, nr
567.

[16] *Hermas' Herde*, Bud VI, nr 2.

[17] Heb 1:14.

[18] Den helige Josemaría, *Vägen*, nr
563.

[19] *Ibid.*, nr 566.

[20] Den helige Josemaría,
Anteckningar tagna under en
betraktelse, 26/11 1967.

[21] Den helige Josemaría,
Anteckningar tagna under en
familjesammankomst, 16/6 1974.

[22] Den helige Josemaría, *Plogfåran*,
nr 693.

[23] Den helige Josemaría,
Rosenkransen, prolog.

[24] Jfr Johannes Paulus II, *Litteras
decretales* för vår Faders helgonför
klaring, 6/10 2002.

.....